

התייצעד

רס"ד ויקטור המפורסם, נוטל אותו בזרועותיו (למטה משמאל) ומסלקו ממסלול המיצעד. איש לא ידע של מי הכלב, והחיילים שלרגליהם נצמד, חששו לבעוט בו כדי לא לקלקל את שורת הטכס. החיילים נשכו שיניהם כדי לא לפרוץ בצחוק למראה הכלב.

שיחרור רס"ד ויקטור
והרמטכ"ל במיצעד צה"ל, סוקר את מיצעד חיילי הרגלים, לפני רס"ד מחנה המטכ"ל,

בימת הנשיאות, נהנה מתשומת-הלב הר כללית לה זכה. הטרייר הקטן לא התרגש, לא מתרועעות החצוצרה של תזמורת צה"ל, לא משאגות מפקדי מישמר הדגל, הוא התרוצץ בין רגלי הדגלים, נבח להנאתו, הפך לגיי כור האמיתי של המיצעד — החי היחידי במדינה שלא התחשב בכללי הטכס ובגור דל המאורע.

מה שצופי הטלוויזיה לא ראו היה זיק המבוכה שהלך בעיני הרמטכ"ל ואלוף פיקוד-המרכז, שהצדיעו על בימת הנשיאות, למראה הכלב. הוא עמד לקלקל את כל ההצגה. מי שכן הבחין במבור כת האלופים היה הרס"ד הוותיק של צה"ל, ויקטור. הוא ניצב על משמרתו ליד כמת הנכבדים. מבלי שתינתן לו פקודה, הבין מייד את הרמו. הוא הסתער אל הכלכלב, נטל אותו בידיו, הוביל אותו בכבוד אל מעבר למיסדר הדגלים, שם מסר אותו בידיו של צנחן המוש כדי שירחיקו רחוק רחוק, מעבר לתחום המיצעד.

אפשר היה לנשום לרווחה. המיצעד ניצל. „זה היה דווקא נחמד“, סיכם רס"ר ויקטור את המיבצע, „הכלב הזה שבר קצת את הרישמיות וגיוון את המעמד.“

ע בור מאות אלפי הצופים, שיום העצמאות ה-25 של המדינה הסתכס בשבילם בציפייה מתוחה במיצעד צה"ל בטלוויזיה, ועבור כמה אלפי אזרחים נכ" בדים אחרים שזכו במקומות כבוד למיצעד בקרבת בימת הנשיאות — היה הגיי בור האמיתי של ההצגה הגדולה ביותר במדינה, כלב טרייר טיבטי ננסי. שעה שצה"ל וכל זרועות הביטחון של המדינה עמלו בפרך כדי לאבטח את המיצעד, ולהפכו לאחד המאורעות הסטריים ליום ביותר של המדינה — שיא של יעני לות, דייקנות, ציתצוח וקסדנות, כמוהו לא הושג קודם לכן מעולם באף מיצעד צבאי במדינה — איים גור כלבים חום וזעזערי לקלקל את כל ההצגה.

הוא הגיע לטכס בדיוק עם תחילתו. שעה שגולדה, דיין ונשיא המדינה תפסו את מקומותיהם על בימת הנשיאות, תפס ה טרייר הננסי את מקומו בצילו של אחד מחיילי מישמר דגל צה"ל, שניצב מול הבמה במרכז המיצעד.

כאשר החל טכס הצמדת אותות המופת, העזו והגבורה אל דגל צה"ל בידי הנשיא, גנב הטרייר האלמוני את כל ההצגה. הוא זינק אל מרכז המסלול, שוטט להנאתו מול